

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

Γενάρης '92

A.S.K.E.

Ελληνίδες και Έλληνες πολίτες

Η πατρίδα μας περνάει μια από τις πιο δραματικές στιγμές της ιστορίας της. Θέλουν να μας αποκοιμίσουν, αλλά τα μαύρα σύννεφα πυκνώνουν. Αυτή τη φορά θα την πληρώσουν και οι αδιάφοροι, ακόμη κι αυτοί που με θεμιτά και αθέμιτα μέσα προσπαθούν να επωφεληθούν από κάθε κατάσταση.

• Το Αιγαίο, η Δ. Θράκη και μέρος της Μακεδονίας κινδυνεύουν (είναι βέβαιο, αν συνεχιστεί η ίδια πολιτική) να έχουν την τύχη της Κύπρου.

- 3-6 εκατομμύρια Έλληνες θα χάνουν συνέχεια μέρος από το εισόδημά τους και σύντομα θα είναι κάτω από τα όρια της φτώχειας. Οι εικόνες με τα συσσίτια του Λαυρίου (**ποιος τις είχε προβλέψει;**) θα πολλαπλασιαστούν. Οι υπόλοιποι δε θα είναι ασφαλείς ούτε στα σπίτια τους, αφού οι κλέφτες (πώς αλλιώς να ζήσουν;) θα είναι από τα πιο πολυπληθή επαγγέλματα. Ο πεινασμένος μπορεί και να σκοτώσει.

Λύση δεν είναι ο στρουθοκαμηλισμός

Ας μη βιαστεί κανείς να πει ότι τα βλέπουμε όλα μαύρα. Το αντίθετο συμβαίνει.

• Από το 1984, που ιδρύθηκε το ΑΣΚΕ, ήμασταν οι μόνοι που προειδοποιούσαμε ότι ετοιμάζονται «λύσεις» για το Κυπριακό, που θα χαρίζουν το 30% στον Αττίλα (με απώτερο στόχο την κατάληψη όλου του νησιού). Τότε μας έλεγαν υπερβολικούς. Σήμερα ακριβώς τις ίδιες εκτιμήσεις και θέσεις εκφράζουν η Εκκλησία της Κύπρου, διπλωμάτες καριέρας (πρέσβυς Δούντας), καθηγητές Πανεπιστημίου, ακόμη και σημαντικά στελέχη μεγάλων πολιτικών κομμάτων!

• Από το 1988, όταν και το ΚΚΕ πια (μαζί με τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ) έγινε υπέρμαχο της ΕΟΚ, ήμασταν οι μόνοι που προειδοποιούσαμε ότι η ένταξη θα καταστρέψει ό,τι υπάρχει όρθιο στον τόπο μας. Τότε μας ειρωνεύτηκαν ως δογματικούς. Σήμερα οι θριαμβολογίες για την ένταξη στην ΕΟΚ σταμάτησαν. Οι σταφιδοπαραγωγοί, οι καταστηματάρχες, οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι πήραν μια πρώτη γεύση. Το ΚΚΕ

δείχνει να ξαναλλάζει θέση. Με την ενιαία αγορά θ' αγανακτήσει όλος ο ελληνικός λαός.

• Όταν το ΑΣΚΕ μοίραζε προκηρύξεις στους εργαζόμενους της ΠΥΡΚΑΛ, στο Λαύριο και αλλού για την τύχη που τους περιμένει, αυτοί εφησύχαζαν, πιστεύοντας ο καθένας στις διαβεβαιώσεις του κόμματός του. Τώρα είναι αργά.

• Όταν όλοι (Ν.Δ., ΠΑΣΟΚ, ΚΚΕ) χαιρέτιζαν την περεστρόϊκα του Μ. Γκορμπατσόφ, εμείς είχαμε προβλέψει (μερικοί βιάστηκαν να μας πουν αντικομμουνιστές) ότι η περεστρόϊκα είναι το πέρασμα από ένα απεχθέστερο καθεστώς, που θα διαλύσει τα κράτη της Αν. Ευρώπης, θα οδηγήσει στην εξαθλίωση το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού, γιατί έτσι συμφέρει τους επιχειρηματίες της Δύσης.

Αυτά που προβλέψαμε και προβλέπουμε δεν απαιτούν ούτε ιδιαίτερες γνώσεις ούτε ικανότητες. Απαιτούν ελάχιστη μνήμη, ρεαλισμό και κοινή λογική. Όταν η στρουθοκάμηλος κρύβει το κεφάλι στο χώμα, το λιοντάρι την κατασπαράζει.

Από τη Λωζάνη (1923) στους διωγμούς της Πόλης

Όσοι κάνουν το τραγικό λάθος να νομίζουν ότι πρέπει να υποχωρούμε, για να «ησυχάσουμε» ή για να «μη χάσουμε περισσότερα», ξεχνούν ότι πάγια τακτική κάθε επιτιθέμενου είναι να διεκδικεί, μετά να κάνει συμφωνίες με μικρές υποχωρήσεις, μετά να τορπιλίζει τις συμφωνίες που έκανε και, πάλι από την αρχή, να διεκδικεί πολύ περισσότερα. Ας θυμηθούμε:

- Με τη συνθήκη της Λωζάνης (1923) χαράσσονται τα σημερινά σύνορα Ελλάδας-Τουρκίας, δηλ. παραχωρούνται στην Τουρκία το μεγαλύτερο μέρος της Αν. Θράκης, η Ίμβρος, η Τένεδος και η περιοχή της Σμύρνης, που με την προηγούμενη συνθήκη των Σεβρών (1920) είχαν κατοχυρωθεί στην Ελλάδα. Με τη συνθήκη, «η Τουρκία αναλαμβάνει την υποχρέωση να παρέχει σ' όλους τους κατοίκους ξένων μειονοτήτων της Τουρκίας πλήρη προστασία». Ύστερα από 32 χρόνια αρχίζουν οι διωγμοί των Ελλήνων στην Πόλη. Το 1923 ζούσαν στην Πόλη 200.000 Έλληνες. Σήμερα έμειναν 5.000 και, όπως πάμε, δε θα μείνει κανένας. Αντίθετα οι Μουσουλμάνοι της Δ. Θράκης (που οι περισσότεροι δεν είναι Τούρκοι)

(1955), από τη Ζυρίχη (1959) στον Αττίλα (1974).

από το 1923 μέχρι σήμερα έχουν αυξηθεί.

• Με τη συμφωνία της Ζυρίχης και τη συνθήκη του Λονδίνου (1959), που υπογράφουν ο Κ. Καραμανλής και ο Ε. Αβέρωφ, παραχωρούνται στην Τουρκία για πρώτη φορά δικαιώματα πάνω στην Κύπρο, όπου μόνο το 18% ήταν Μουσουλμάνοι. Η Τουρκία ανακηρύσσεται εγγυήτρια δύναμη, με δικαίωμα να επεμβαίνει και μονομερώς. Ο Αντιπρόεδρος της Κύπρου και το 30% των βουλευτών είναι Τούρκοι. Ύστερα από 15 χρόνια η Τουρκία, ασκώντας τα «δικαιώματά» της, εισβάλλει και καταλαμβάνει το 38% της Κύπρου. Δολοφονίες, έερριζωμοί, αγνοούμενοι.

Οι σημερινές θριαμβολογίες του Μητσοτάκη για την ένταξη της Ελλάδας στη Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση (ΔΔΕ), που δήθεν θα προστατεύει τα σύνορά μας, (αλλοίμονο σ' αυτούς που περιμένουν άλλοι να τους προστατεύουν), έχουν την ίδια αξία με τις θριαμβολογίες του Καραμανλή το 1959 για τη συμφωνία της Ζυρίχης, όταν δήλωνε ότι είναι «η ευτυχέστερη μέρα της ζωής του».

Η ένταξη στην ΕΟΚ διαλύει ό,τι υπάρχει όρθιο

Κάθε κυβέρνηση φορτώνει τις ευθύνες για το χάλι της οικονομίας στην προηγούμενή της. Η αιτία, όμως, είναι βαθύτερη. Οι ξένοι, που στην πραγματικότητα ελέγχουν την ελληνική οικονομία από το 1830, δε μας επέτρεψαν να έχουμε μια σοβαρή παραγωγή, ώστε τα δικά μας προϊόντα να μην ανταγωνίζονται τα δικά τους. Όσο αυτό συνεχίζεται, τίποτα δε βελτιώνεται. Θα είμαστε συνεχώς καταχρεωμένοι και οι υποσχέσεις για «ανάκαμψη της οικονομίας» ή για «θυσίες για καλύτερο μέλλον» είναι απάτη.

Αντίθετα, η ένταξη στην ΕΟΚ, και ιδιαίτερα η ενοποίηση

της αγοράς και κάθε άλλη ενωτική διαδικασία, χειροτερεύουν τα πράγματα, γιατί η ΕΟΚ ιδρύθηκε, για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα των ισχυρότερων χωρών σε βάρος των ασθενέστερων. Κι αυτή ακόμη η υποτυπώδης βιομηχανική μας παραγωγή, με την ξεπερασμένη τεχνολογία (που τουλάχιστον απασχολούσε εργαζόμενους και παρήγε κάποια προϊόντα, με τα οποία ζούσαμε) θα πάψει να υπάρχει. Ξένες εταιρείες ήδη αγοράζουν τις ελληνικές, κλείνουν τα εργοστάσιά τους και κρατάνε μόνο το εμπορικό τους δίκτυο, για να πρωθούν τα ξένα προϊόντα. Τα περισσότερα (για να μην πούμε σχεδόν

όλα) ελληνικά καταστήματα θα κλείσουν, γιατί θα δημιουργηθούν ένα πολυκαταστήματα, που θα πουλάνε από αυτοκίνητα μέχρι καρφίτσες σε χαμηλότερες (αρχικά) τιμές. Πολλά αγροτικά προϊόντα θα πάψουν να παράγονται στην Ελλάδα και οι παραγωγοί τους, μαζί με τους απολυμένους, θα πυκνώνουν τις στρατιές των ανέργων. Άλλωστε, θα αρθεί και η μονιμότητα δημοσίων υπαλλήλων. Η ανεργία θα ρίξει κι άλλο τους μισθούς και μαζί θα κατρακυλήσουν και οι συντάξεις. Κι

Το πολιτικό παιχνίδι είναι «σικέ».

Οι πραγματικές πολιτικές αντιθέσεις δεν είναι αυτές που εμφανίζονται στο λαό, αλλά πολλές άλλες, που κυρίως αφορούν **εξαρτήσεις από μεγάλα ξένα συμφέροντα**. Π.χ. ο Έλληνας πρωθυπουργός Κ. Μητσοτάκης συναντήθηκε στο Παρίσι με τον Τούρκο ομόλογό του Μ. Γιλμάζ, για να προωθήσει τη «γερμανική» λύση στο Κυπριακό, το Αιγαίο και τη Γιουγκοσλαβία. Ο υπουργός Εξωτερικών της ίδιας κυβέρνησης Α. Σαμαράς δεν παραβρίσκεται στη συνάντηση αυτή, τη σαμποτάρει, την καταδικάζει έμμεσα και προωθεί την «αμερικανική» λύση.

Αντίθετα, ο Κ. Μητσοτάκης και ο Α. Παπανδρέου είναι σύμμαχοι. Ο ένας υπάρχει χάρη στον άλλο και η μεταξύ τους πολεμική στοχεύει στην εξουδετέρωση των εσωκομματικών τους αντιπάλων. Ο Κόκκινος και άλλοι 3 δικαστές (οι έμπιστοι του Μητσοτάκη) από την πρώτη στιγμή αγωνίστηκαν, (άσχετα τι έδειχναν), για την αθώωση του Α. Παπανδρέου. Η συνέχεια του σχεδίου προβλέπει εκλογές μέχρι τον Απρίλη με λίστα (που μάλλον δε θα γίνουν).

Οι διάφοροι «εκσυγχρονιστές», Έβερτ, Σημίτης κ.λπ. (ο αφελής Α. Λεντάκης αποκάλυψε τη μεταξύ τους σχέση με την πρότασή του να δημιουργήσουν ένα κόμμα!), επιδιώκουν ν' αποκτήσουν τον πρώτο λόγο, όχι για να ασκήσουν μια πιο εθνική ή φιλολαϊκή πολιτική, αλλά, αντίθετα, για να εφαρμόσουν χωρίς «πολιτικαντισμούς» τις εντολές της ΕΟΚ.

Πολλά μπορούν να αποσοβηθούν, πολλά μπορούν να γίνουν

Όταν ένα μεγάλο μέρος της ελληνικής επικράτειας κινδυνεύει να έχει την τύχη της Β. Κύπρου, όταν μεγάλο μέρος του ελληνικού λαού κινδυνεύει να «αλβανοποιηθεί», (κι απ' αυτούς θα κινδυνεύει η περιουσία και η ζωή των υπολοίπων), όταν η διαφθορά κυριαρχεί γύρω μας, η απάθεια και η ιδιωτευση είναι συνενοχή. Η δικαιολογία είναι ότι δεν αλλάζει τίποτα. ΛΑΘΟΣ. Η συμφωνία του Νταβός συνάντησε τόσες αντιδράσεις (και μέσα στο ίδιο το ΠΑΣΟΚ), που δεν προχώρησε. Οι «λύσεις» που ετοιμάζονται σήμερα για την Κύπρο συναντούν τόσες αντιδράσεις σε Ελλάδα και Κύπρο, που έχουν παγώσει. Έχουν και οι Μεγάλοι τόσες αντιθέσεις μεταξύ τους, που η αποσόβηση του χειρότερου γίνεται πιο εφικτή. Η προσπάθεια να αναγνωριστούν τα Σκόπια ως «Μακεδονία» φαίνεται ότι αποτυγχάνει (παρά τις αντίθετες διαθέσεις Μητσοτάκη και Παπανδρέου). Πέρσι ο Κοντογιανόπουλος προσπάθησε να εισαγάγει το φασισμό στα σχολεία, αλλά η αντίδραση των μαθητών το απέτρεψε. Πολλοί κλάδοι εργαζομένων, που αγωνίστηκαν ενωμένοι, δεν κατρακύλησαν όσο οι υπόλοιποι.

Αντίθετα, η απάθεια και η έλλειψη ιδανικών είναι που αλλάζει τα πράγματα, αλλά προς το χειρότερο (π.χ. ναρκωτικά, εγκληματικότητα). Βέβαια, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι, με τις εξελίξεις που συντελούνται σήμερα σ' ολόκληρο τον κόσμο και τη νέα τάξη πραγμάτων του Μπους, ο αγώνας για μια καλύτερη, ανθρώπινη κοινωνία φαντάζει σαν ουτοπία. Άλλα οι ουτοπίες και τα οράματα είναι, πάντα, τα προσχέδια της πραγματικότητας.

ΣΗΜΕΡΑ, πολλά μπορεί και οφείλει να κάνει κανείς, αρκεί να μην τα περιμένει έτοιμα και γρήγορα. Να μην ξυπνήσουμε, όταν θάναι πάλι αργά.

• Να συμπαρασταθούμε με κάθε τρόπο (τρόφιμα κ.τ.λ.) στους απολυμένους του Λαυρίου, της Εύβοιας, της Κοζάνης και άλλων περιοχών με τα τεράστια κοινωνικά προβλήματα. Όχι στην εγκληματικότητα. Ναι στην αλληλεγγύη των εργαζομένων. Μεσοπρόθεσμα, νέοι κοινωνικοί αγώνες έρχονται

όλ' αυτά, όταν οι ελάχιστοι θα ζουν σε ακόμη μεγαλύτερη χλιδή απ' αυτή που ζουν σήμερα.

Στην περοινή μας προκήρυξη γράφαμε ότι θέλουν να τα πουλήσουν όλα στους ξένους και να μας αφήσουν μόνο τα βράχια και τα βουνά. Η κυβέρνηση της Ν.Δ., όπως έδειξε με την υπόθεση των βραχονησίδων, υπερέβαλε κι αυτές μας τις προβλέψεις.

Σενάρια καταστρώνονται και ακυρώνονται με τέτοια ταχύτητα (ένα απ' αυτά προέβλεπε πρωθυπουργό το Λ. Κύρκο, ένα άλλο το Σ. Πεπονή), ώστε ο χώρος ολόκληρης της προκήρυξης θα αποδεικνύεται μικρός (για περισσότερες λεπτομέρειες γραφτείτε συνδρομητές στη μηνιαία ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του ΑΣΚΕ).

Η «αντιπολίτευση» είναι υποκριτική. Π.χ. πριν το 1981 το ΠΑΣΟΚ μιλούσε πολύ σωστά για τα εθνικά θέματα. Ως κυβέρνηση, όμως, προσπάθησε να προωθήσει τη μεγάλη προδοσία του Νταβός. Σήμερα παίρνει πάλι σωστές θέσεις.

Το ΚΚΕ και ο ΣΥΝ, που χρόνια τώρα ήταν η «αριστερά» στην Ελλάδα, σχημάτισαν κυβέρνηση με τη Ν.Δ. το 1989, γιατί έτσι ήθελαν οι ξένοι προστάτες τους. Σήμερα ο ΣΥΝ (η πιο αναξιόπιστη πολιτική δύναμη, αφού αλλάζει συνεχώς θέσεις, σαν το χαμαιλέοντα) καυτηριάζει την κυβέρνηση της Ν.Δ., αλλά είναι έτοιμος (τουλάχιστον ένα μεγάλο τμήμα του) να ξανασυνεργαστεί με τους «εκσυγχρονιστές» της. Το ΚΚΕ καυτηριάζει το ΠΑΣΟΚ, αλλά είναι έτοιμο για κυβερνητική συνεργασία μαζί του.

Ο ελληνικός λαός δεν πρέπει να περιμένει τίποτα καλό από την εναλλαγή αυτών των κομμάτων, τις κάθε είδους συνεργασίες τους και τη μελλοντική μεταμφίεσή τους με νέα πρόσωπα και νέα προσωπεία. Η ιστορία τους δεν αφήνει αμφιβολίες.

αναγκαστικά. Ο καθένας οφείλει τη συμμετοχή του σ' αυτούς. Τα συνδικάτα πρέπει να αποβάλουν τις κομματικές ηγεσίες και να λειτουργήσουν σε μια αυτόνομη-αγωνιστική προοπτική.

• **Σήμερα, να σταματήσει η υποστήριξη στα κόμματα που μόνο κακό έφεραν στον τόπο μας.** Να σταματήσουμε να καθορίζουμε τη στάση μας από το πώς συμπεριφέρονται οι άλλοι. Ο καθένας εξουσιάζει το 100% του εαυτού του. Μεσοπρόθεσμα, να κυριαρχήσουν νέες πολιτικές δυνάμεις, χωρίς ξένες εξαρτήσεις και αδέσμευτες από μεγάλα συμφέροντα. Σ' αυτή την προοπτική είναι ταγμένο το ΑΣΚΕ. Το ΑΣΚΕ πρέπει να ενισχυθεί. Ο καθένας μπορεί να συμβάλει σ' αυτή την ενίσχυση με το δικό του τρόπο, σήμερα.

• Η Ελλάδα δεν πρόκειται να βελτιώσει τη θέση της, αν (έστω και με μακροπρόθεσμο αγώνα) δεν αποκτήσει την ανεξαρτησία της. Ν' απαλλαγεί από το νομικό καθεστώς της εξαρτησης, ν' αποχωρήσει από την ΕΟΚ και να διαπραγματεύτει τις σχέσεις της μ' αυτήν ισότιμα και μ' όλες τις χώρες του κόσμου.

• Τέλος (θα το πούμε κι ας είμαστε άλλη μια φορά έξω από τη μόδα) μια άλλη πολιτική (εθνική, οικονομική, κοινωνική) απαιτεί ταυτόχρονα αγώνα για ένα άλλο κοινωνικό σύστημα. Ο «υπαρκτός σοσιαλισμός» κατέρρευσε, γιατί δεν ήταν σοσιαλισμός. Η σημερινή «αποθέωση» του καπιταλισμού θα είναι ελάχιστης διάρκειας.

Η ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ Α.Σ.Κ.Ε.

Καργόπουλος Νίκος	Στεφανάκης Μανόλης
Κεφαλάς Ηλίας	Τράντας Θανάσης
Λεοντόπουλος Νίκος	ΑΝΑΠΑΛΗΡ. ΜΕΛΗ
Μιστέλογλου Μελέτης	Ζούτης Γιάννης
Μπαντή-Βλαχογιάννη Λορέτα	Κοντοστέργιος Σεραφείμ
Παπατριανταφύλλου Μαρία	Φαλούτσος Κώστας
Στενός Σήφης	